

Zomeravondwandeling 5 (dinsdag 01 augustus 2006).

De hemel ziet er vanavond bijzonder veelbelovend uit maar onze gidsen zijn niet echt onder de indruk van dit onheilspellende vertoon boven Wijlré.

Gids Hub vraagt diverse keren waar Mathilde blijft maar niemand geeft een antwoord. Na de 7 bekende kerkklokslagen start Hub maar regelmatig kijkt hij om in de hoop nog een wit bestelauto met haastige spoed te zien arriveren. Tevergeefs maar gelukkig sluit zich na een paar honderdtal meters toch nog een 18e deelnemer aan welke bij een aangename temperatuur en in een heerlijk zonnetje Wijlré mag door

kruisen om via de molen en het pad langs de Geul richting Stokhem te wandelen.

Een weg naar links brengt ons langs het forse kappelletje naar een fiks klimmende landweg en menigeen is blij dat Hub om de haverklap toelichting geeft over plantjes, de vele dassenwissels, het beheer, de dikke bult op de kers, de prachtig zwart glanzende Eenkers, het panorama achter ons en de aangelegde druivenplantage rechts in de helling.

Enemaal boven gaat het linksaf en volgen we even een stukje van de pelgrimsroute om vervolgens weer linksaf te gaan. Natuurlijk dalen we een stukje maar een mooi pad brengt Hub op andere gedachten en weer gaat het geleidelijk en kronkelend omhoog. Ook nu weer genoeg dassensporen zoals latrines (putjes) waarin duidelijk

kersenpitten overheersen. Enkele grote gele zwammen op een dode kers zorgen weer voor een rustmoment.

Aan de rand van het bos kan iedereen een drietal reeën bewonderen en onze deelnemers zijn best wel onder de indruk. Natuurlijk volgen er veel persoonlijke ervaringen. Hub heeft het vanavond echt wel in zijn heupen want hij gaat weer richting plateau dus weer klimmen (met rechts in het bos een joekel van een dassenburcht welke voor ons onzichtbaar blijft).

De aangename temperatuur, het geklauter en het dalen maar ook de gezelligheid doen Hub weer na enkele verzoekjes, besluiten om te route nogmaals aan te passen. Op het plateau genieten we van de mooie atmosfeer waarin de zon en wolken met elkaar stoeien. Iedereen liep al bijna vanaf ons vertrek in de meest luchtige mogelijkheid want velen hadden toch op regen en lagere temperaturen gerekend. We volgen de rand van het bos en diverse eikengallen worden letterlijk in hun blootje gezet. Het pad brengt ons via het bos weer ter hoogte van Stokhem. Natuurlijk kiest Hub voor het paadje linksaf om als eerste de zitbank in gebruik te nemen en vandaar te verhalen over het dal van de Geul, de omgeving, de droogdalen en het zo nabije buitenland.

Een gedeelte van de groep heeft de afslag gemist en maakt nog een fraaie lus om uiteindelijk via een landweg richting Stokhem te dalen. Dit prachtige buurtschap ligt heel rustig en landelijk in het Geuldal en met een blik op vele schitterende panden en tuinen gaat het richting Kwakkerpool. Bij de picknickplaats gaan we links richting visvijvers en plots zweeft er een Ransuil boven onze hoofden, achtervolgt door paniekerige merels. Een spar biedt een rustplek en iedereen herkent de duidelijk zichtbare oorpluimen van deze uilensoort.

De Geul in Wijlré biedt onverwacht oponthoud. Een hond denkt met weemoed terug aan die warme zomerperiode en kiest op deze zachte zomeravond voor het koele water. Alle pogingen onzerzijds om hem van gedachten te laten veranderen zijn

tevergeefs waarna we uiteindelijk kiezen om ons eindpunt te naderen. Hub houdt een afsluitende toespraak welke zoals gewoonlijk kort uitvalt want hij heeft te kampen met een droge keel. Het terras verwelkomt enkele deelnemers maar een uurtje later is iedereen weer op weg naar huis. Deze week dus zonder lange groene staaf want

blijkbaar had Mathilde deze hard nodig. En Wijlré ? Wielder heeft sinds deze zomer een nieuw uiterlijk of andere uitstraling gekregen en verdient echt een aantal nieuwe ansichtkaarten van haar oorspronkelijke centrum. Vanaf het pad langs de Geul torent de toren van de St. Gertrudiskerk hoog uit boven dit deel van het Geuldal en domineert weer over Wijlré en de regio.

